

Tydzień 3, Bliskość / Dzień 15

Uwolnienie: Dz 5, 17-32

Wówczas arcykapłan i wszyscy jego zwolennicy, należący do stronnictwa saduceuszów, pełni zazdrości zatrzymali Apostołów i wtręci ich do publicznego więzienia. Ale w nocy anioł Pański otworzył bramy więzienia i wyprowadziwszy ich, powiedziało: «Idźcie i głoscie w świątyni ludowi wszystkie słowa tego życia!». Usłyszawszy to, weszli o świcie do świątyni i nauczali. Tymczasem arcykapłan i jego stronnicy zwołali Sanhedryn i całą starszyznę synów Izraela. Posłali do więzienia, aby ich przyprowadzono. Lecz kiedy sędziy przyszli, nie znaleźli ich w więzieniu. Powrócili więc i oznajmili: «Znaleźliśmy więzienie bardzo starannie zamknięte i strażników stojących przed drzwiami. Po otwarciu jednak nie znaleźliśmy wewnątrz nikogo». Kiedy dowódca straży świątynnej i arcykapłani usłyszeli te słowa, nie mogli pojąć, co się z nimi stało. Wtem nadszedł ktoś i oznajmił im: «Ci ludzie, których wtręciście do więzienia, znajdują się w świątyni i nauczają lud». Wtedy dowódca straży poszedł ze sługami i przyprowadził ich, ale bez użycia siły, bo obawiali się ludu, by ich samych nie ukamienował. Przyprowadziwszy ich stawili przed Sanhedrynem, a arcykapłan zapytał: «Zakazaliśmy wam surowo, abyście nie nauczali w to imię, a oto napętniliście Jerozolimę waszą nauką i chcecie ściągnąć na nas krew tego Człowieka?». «Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi – odpowiedział Piotr i Apostołowie. Bóg naszych ojców wskrzesił Jezusa, którego straciliście, zawiesiwszy na drzewie. Bóg wywyższył Go na prawicę swoją jako Władcę i Zbawiciela, aby dać Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów. Dajemy temu świadectwo my właśnie oraz Duch Święty, którego Bóg udzielił tym, którzy Mu są posłuszni».

Modlitwa przygotowawcza: Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Rozważaj, jak patrzy na Ciebie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził, usuwał wszystkie przeszkody oraz oczyszczał Twoje intencje, czyny i wszelkie działania, kierując je ku większej chwale Boga.

Obraz: Wchodząc w modlitwę, przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać – możesz go jeszcze raz przeczytać, a następnie zaangażuj swoją wyobraźnię. Wyobraź sobie apostołów przemawiających w świątyni. Jak zachowuje się lud, a jak arcykapłani? Gdzie Ty jesteś w tej scenie?

Prośba o owoc: W dzisiejszej modlitwie poproś o pragnienie bliskości, tracenia czasu dla Pana (pragnienie obecności przy Panu).

1. „Idźcie i głoscie w świątyni ludowi wszystkie słowa tego życia!” Trwanie na modlitwie, bliskość z Jezusem zmartwychwstałym i żyjącym w mocy Ducha uzdalnia uczniów do zaufania Bogu i słuchania Jego wołania. Powołanie to inaczej Boże zaproszenie. Uczniowie już jako apostołowie – czyli posłani – głoszą Słowo Życia w Jerozolimie, miejscu trudu, strachu i śmierci, z którego jeszcze niedawno uciekali. Teraz już się nie lękają. Bóg nieustannie jest z nimi. Strzeże ich i uzdalnia do podjętej misji. Jak Ty reagujesz na przeciwności? Co lub kto jest Twoim oparciem w przeciwnościach?

2. „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi [...]” Arcykapłani próbują za wszelką cenę powstrzymać apostołów przed głoszeniem nauki Jezusa. Jednak ci mają już w sercach Bożą optykę widzenia i działania. Ludzkie postępowanie nie jest w stanie ich zatrzymać, gdy z Boga jest ich działanie i moc. Kiedy zdarza Ci się czuć presję otoczenia, aby nie pójść za Bożym głosem? Co pomaga Ci przezwyciężyć tę presję?

3. „Bóg wywyższył Go [...] jako [...] Zbawiciela, aby dać Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów. Dajemy temu świadectwo my właśnie oraz Duch Święty [...]” Odtąd, po umocnieniu Duchem Świętym i w łączności z Nim, apostołowie są uzdolnieni do działania, do życia miłością, która jest służbą dziełu zbawienia. Ile miłości wkładasz w swoją codzienność?

Rozmowa końcowa: Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Opowiedz Mu o swoim lęku. Podziel się uczuciem niepewności. Wyraź nadzieję na prawdziwe spotkanie. Bądź szczerzy przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z Przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy *Ojcze nasz*.